

zovalo, tem večja bode nevarnost, da Avstrijo požre pruska vsenemčija.

Avstrija toraj nima poklica, kopati množini slovanski grobov in va-nje zagrebsti svojih 20 milijonov Slovanov, marljivih, lojalnih, požrtvovalnih državljanov; Avstrija ne more imeti poklica, da bi bila grobokop Slovanom; nad polovico Avstrije je slovanska, četrtnina nemška, drugi deli so pa madjarski, rumunski, italijanski itd.

Naša država ni niti popolnoma slovanska, niti popolnoma nemška in jej ni treba biti niti čisto slovanski, niti čisto nemški. Le jedno je potrebno: Avstrija ima biti vsem narodom pravična (Tako je! na desnici), da bodo vsi zadovoljni. Posebno ima vlada sveto dolžnost, da se upira narodnemu prepiru, kolikor je v njenej moči in da osvobodi sedaj tako mnogokrat vezane moči narodov za duševne, kulturne in gospodarske naloge; potem bodo se narodi zopet oddahnili, okrepili in potem bodo dobili popolno veljavo v istini cesarske, v istini avstrijske besede našega cesarja in gospoda: Viribus unitis — z zjedinimi močmi! (Pritrjevanje na desnici.)

Občinske volitve v Šoštanji.

(Konec.)

Napočil je volitve osodepolni dan 28. aprila. Že o petelinovem petji so švigali od Hans-Mukija dobro dresirani agitatorji kot ščuke zdaj v to, zdaj v drugo hišo. Neki volilec je bil še v postelji, a nič mu ni pomagalo, vstati je moral. Dva agitatorja sta prišla, eden ga obleče v hlače, drugi v škornje, hitro telovnik in klobuk in hajdi z nami! Očeta, volilca je hotel sin odpeljati, da ne bi volil z nobeno stranko. A kaj se zgodi? Na potu očeta sinu siloma iztrgajo ter ga tirajo v nemčursko krčmo. Junak tega slavnega čina bil je že znani plem. Schildenfeld, o katerega plemstvu, kakor slišimo, se ravno uradno preiskuje, mu li tisto postavno pristojna, ali ne.

Pojdimo zdaj v volilno sobano! Na vseh ogljih so od nemčurjev straže nastavljene. Prežali so na narodne volilce, kakor mačka na miš. Ali vsa čast gre našim volilcem, niti eden se ni dal zapeljati nemčurjem. Volilna komisija se voli. Izvoljeni so 3 „Urgermani“ in le eden narodnjak je našel milost. Fr. Woschnagg jun. je komisiji držal rep. Na vprašanje, smejo li tudi nevolilci v sobani navzoči biti, odgovori Fr. Woschnagg sen.: „volitev je javna“. Zato pa smo tudi imeli čast videti v sobani znanega Negri-ja iz Celja in razne Woschnaggeve „šklafe“. Čudimo se le, da Woschnagg ni še tudi pripeljal svoje gospé in gospic.

Kako je komisija postopala? Narodni volilci, ki so bili v volitvenem imeniku zapisani,

pa od nemčurjev ne reklamirani, niso smeli voliti. Nasprotno pa je nekdo volil za ženo, ki je že davno v grobu. Vse ugovarjanje narodne stranke bilo je brezuspešno. Kako je Janez Hofer neko žensko navil, bomo prilično poročali. Le toliko rečemo, da se narodna stranka ni, in se ne bode nikdar posluževala kacih nesramnih zvijač. Kako se je Fr. Woschnagg vrezal, hoteč voliti za posojilnico, tega ne bomo pozabili. Odkritosrčno pa izjavimo, da nas je ta blamaža jako razveselila, kajti on je javno potrdil, kar so Slovenci o njem že davno govorili.

Da smo propadli Slovenci, to je neumrljiva zasluga Fr. Woschnagg-a in drugov. Naj si odpočijejo na svojih lavorikah! Šoštanjski trg je nemčurstvu zopet ohranjen za 3 leta. Kaj pa potem? Upamo, da se bodo nekaterim volilcem do tiste dobe oči odprle. Ravno, ko to pišem, izvem, da se bode dne 28. t. m. vršila preiskava zaradi nepostavnih sredstev, kojih se je nasprotna stranka o volitvi posluževala. A že zdaj smem trditi, da se ta zadeva za naše nasprotnike ne bode posebno častno rešila. Pač pa sme narodna stranka pričakovati zasluženega zadoščenja.

Gospodarske stvari.

Ali je nesreča velika, ki nam preti vsled strupene rose ali peronospore?

Kdor pozna Haloze in njih prebivalstvo, ne dvomi in ne more dvomiti, da Haloze propadejo, če se vničijo gorice ali vinogradi, da postanejo prebivalci berači, če zamre vinska trta, če gorice ne bodo več rodile.

Bregovite in skalnate Halože ne dajo se spremeniti v njive, travnike, pašnike, gozde; sadno drevje tudi ne bode povsodi rastlo, kjer zdaj še vinska trta prospeva. In prebivalci! Haloze so obljudene, treba je tedaj dosti živeža! Odkod pa tega vzeti, če ni vina, katero bi se prodalo, da se kupi živež! Jasno je, kakor beli dan, da bi zadela grozna nesreča Haloze in ves Ptujski okraj, če bi strupena rosa pomorila oni del gorice, kar njih dozda ni vničila trtna uš.

Razni faktorji si prizadevajo, da bi Ptujski okraj pred to nesrečo obvarovali, med temi je tudi okrajni zastop in njega odbor. Delovanje zadnjega hočem danes kratko popisati. Čitateljem „Slov. Gosp.“ je znano, da je prejšnji okrajni zastop, katerega sta vodila velika Nemca, žid Pisk in notar Filatero, izpraznil do dobrega okrajno blagajnico. Ko je nastopil 1887. leta sedajni zastop, v katerem imajo slovenski kmeti večino, še celih 50 gid. denarja ni bilo za gospodarstvo pri rokah.

Vkljub temu zgotovil je sedajni odbor leta 1888 in 1889 novo Varejsko cesto in že leta